

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Hilaritas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

litera sententiam hanc eandem pleriq; locis prosequuntur? cuiusmodi illud est, quod requisita vitis ^{Iud. c. 9.}
 A ad aliorum arborum imperium respondit, non posse se deserere vineum suum, quo Deus atq; homi- ^{Arius. l. 1.}
 nes latire redderentur. Quare Socrates apud Xenophontem, Symposio, vinum ait non aliter incerori ^{c. 6.}
 mederi, quam mandragora hominibus, laetitiamque non aliter excitare, quam oleum in perfum i- ^{Vinum le-}
 gniflammam adauger. Et conjectores, vel modici vini haustui somniis attentari viso, laeti alicuius ^{tificat cor}
 eventi signum arbitrantur. Apud Philostratum vinitor sub vite considendum Phoenici suadet, quod ^{hominis,} ^{David Ps.}
 ex ea aspirare soleat laetitia. Epigrammarius Poeta quidem non in elegans nec infacetus, acerbe in ^{104.}

ex ea invenitur qui racemum immaturum alpernatus humi abjecerat, & insuper pedibus concula-

veratione immittero quidem indignatus, propterea quod primo eo gustu deceptus, vitem omnem

mole accepit, & in præciso racemo succrelecentem laetitiam extinxerit. Ita enim dicit:

Tis m' δειδησ εινε τρόπος θεμακον βάλχε

"Αγε, αύτην την πληρωτον οξειαν,

B Καταλιθωθεις απο μηλον βάλεις ας την ταιν

Επικαρπον την πληρωτον,

Quaferitas? quisquis dona immatura Lycei

Ante diemē vitis palmite sustulerat,

Lubraque perfrictus vecors abiecit, ut esset

In pedibus strita vise putamen humo;

Nos vero adolescentes jocati contra ita respondimus:

Κα θε δεσπινεις κι εινε τρόπος ομφακον μην,

Οι βάλεις το σκύβαλον ιμιδαις γεμαδίς,

Προστην την ικαριανην κι εδώ απο μένεις,

Οι την αιχμήνην την πειρηνην αφεστων,

Τε δι την οινοδαγην Διος παρετον, οι αυτοι οι έρηκαν,

Ηασθ ουχη μετον μηλαδις αποτενον,

quorum sensum ita Latine reddemus:

Malle animis quisquis vinum hoc immite perosus,

C Allist patri vise putamen humo,

Ramosque & plantam totam ab radice recidit,

Atque ita gliscen tem sustulit Aphrofynem,

Namque aliquis poto hoc vino gravis effet ad arma,

Aut decoris poterat dememinisse fusi.

Sed ut laetitia huic modum imponamus, Sapiens ait: Exaltatio anima & cordis, vinum moderate ^{Eccles. 13. c.}
 sumptum: ad jucunditatem enim creatum est, non ad ebrietatem, que te vita defraudet.

A C E R B I T A S. C A P. XIX.

A T non in omni uva suavitas, neque quidem in ulla, nisi naturuerit, nisi aeris clementia, locique
 & situs opportunitate adjuta fuerit. Nam uva pleraq; neq; tempore, neque loco suo decerpit,
 amaritudinem potius quam suavitatem ullam pra se ferunt: quare suum est omphacio significa-

D tum, ut felicit in suave, acerbum & intolerabil: aliquod damnum per immaturam uvam indicetur.
 Hinc illud in sacrificio: Patres nostri comedebunt uoram acerbam, & dentes nostri obsuperunt:
 quam sententiam divinitus Cicero mihi videtur explicuisse, ubi ad Brutum scribit: Nec vero fugit, quoniam ^{Ier. 31.}
 sit acerbum parentum sceleris filiorum panis lui. Sed hoc præclare legibus comparatum est, ut chari-^{Ezech. 18.}
 tas liberorum amiores parentes Recip. redderent: & quæ mox de Lepidi crudelitate in liberos sub-
 sequuntur, quæ omnia in parentis scelus aggeruntur.

H I L A R I T A S. C A P. XX.

E Adem ratione qualiter significat vitis, publicam etiam hilaritatem ostendere videtur, qua- ^{Adserit}
 tre apud Maronem Trojani longa navigatione & savissima mox tempestate fatigati, Dei Bacchi ^{tia Bacchus},
 PPPP ^{dator,} letitia ^{et cetera.}

us lato.
Ænei. I. 1.
Carmen.
Ode 37.
Stimulus
Musica.
Erat &
festia vina-
lia.

Plin. I. 13. c.
23.

Epist. 10. I. 1.

Ibidem.

D Laert. in
sua vita.

Zententia

Platonis

super vini

absentia

Val. Max.

I. 1. c. de In-

sit. anti-

guis.

Val. Max. I.

r. Ibid.

Et apud R.

leutheras.

urbe Baso-

gi E tu-

ho.

</